

кваліфікаційний рівень працівників підприємства, рівень забезпечення населення.

Таким чином, система забезпечення економічної безпеки підприємства являє собою єдиний організаційно-технічний комплекс. Адже саме завдяки достатньому рівню економічної безпеки можна не лише забезпечити достатній рівень економічної безпеки, а й покращити своє ринкове становище, збільшити рівень прибутковості та конкурентоспроможності і сформувати сприятливі умови для ефективного функціонування підприємства на подальшу перспективу.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Попенко О.В.

Науковий керівник – Коюда О.П., канд. екон. наук, доцент

Перехід до ринкових стосунків вимагає глибоких зрушень в економіці, яка є вирішальною сферою людської діяльності. Необхідно здійснити крутий поворот до інтенсифікації виробництва, переорієнтувати кожне підприємство, організацію, фірму на повне і першочергове використання якісних чинників економічного зростання. Має бути забезпечений перехід до економіки вищої організації і ефективності з усебічно розвиненими продуктивними силами і виробничими стосунками, добре відлагодженим господарським механізмом. Значною мірою необхідні умови для цього створює ринкова економіка. На сьогоднішній день дуже важливо знайти дійові напрямки підвищення ефективності функціонування підприємств.

Проблема підвищення ефективності діяльності підприємства є об'єктивною необхідністю у будь-якій суспільно-економічній формації, особливо її роль підвищується в умовах ринкової економіки. За останнє десятиліття істотно змінилися чинники, у тому числі економічні і технічні, які впливають на фінансові результати діяльності підприємств. Саме тому комплексне вирішення проблеми пошуку можливих шляхів підвищення ефективності роботи підприємств є складним, але водночас надзвичайно актуальним завданням.

Проблема підвищення ефективності виробництва полягає в забезпеченні максимально можливого результату на кожную одиницю затрачених трудових, матеріальних, фінансових та інших ресурсів. Тому критерієм ефективності виробництва в макроекономічному масштабі є зростання продуктивності суспільної праці. Кількісне вираження цього критерію відображається через систему показників економічної ефективності виробництва.

Підприємство працює в певному економічному середовищі, яке впливає на його діяльність. Досконалість податкової та амортизаційної систем, кредитна і фінансова політика держави, стабільність і прогресивність норм чинного законодавства, рівень регулювання цін у національній економіці, система ліцензування - ці та інші, незалежні від підприємства, чинники безперечно впливають на ефективність його діяльності.

Шляхи підвищення ефективності виробництва - це комплекс конкретних заходів по зростанню ефективності виробництва в заданих напрямках. Основні шляхи підвищення ефективності виробництва: зниження трудомісткості і підвищення продуктивності праці, зниження матеріаломісткості продукції і раціональне використання природних ресурсів, зниження фондомісткості продукції і активізація інвестиційної діяльності підприємств.

Найважливішими чинниками підвищення ефективності виробництва тут виступають:

- прискорення науково-технічного прогресу, широке освоєння прогресивних технологій, автоматизація виробництва, створення використання нових видів матеріалів;
- підвищення технічного рівня виробництва, поліпшення якості природних ресурсів, інноваційна політика;
- структурна перебудова економіки, її орієнтація на виробництво товарів народного споживання, конверсія оборонних підприємств і галузей, прискорений розвиток наукомістких, високотехнологічних галузей;
- вдосконалення розвитку диверсифікації, спеціалізації і кооперації, комбінування і територіально організації виробництва, вдосконалення організації виробництва і праці на підприємствах і в об'єднаннях;
- роздержавлення і приватизація економіки, вдосконалення державного регулювання, господарського розрахунку і системи мотивації до праці;

В загальні всі заходи підвищення ефективності функціонування підприємств можна звести до трьох напрямків: управління витратами і ресурсами; розвитку й удосконалення виробництва та іншої діяльності; удосконалення системи управління підприємством та всіма видами його діяльності. Успішна реалізація стратегії розвитку підприємства передбачає здійснення результативної, ефективної та конкурентоспроможної господарської діяльності.

Таким чином, Україні життєво необхідні нові реформи, нові закони, нові стратегії, новий економічний курс, який зробить економіку

країни конкурентоздатною і привабливою для інвесторів, а також значно підвищить рівень і якість життя людей. Підвищити ефективність діяльності підприємств України та економіки в цілому можливо лише за умов комплексного застосування дієвих механізмів, спрямованих на створення сприятливих умов для розвитку вітчизняних промислових підприємств.

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТУВАННЯ ПРИ АНТИКРИЗОВОМУ УПРАВЛІННІ

Драчова С.І.

Науковий керівник – Владимірова М.С., канд. екон. наук, доцент

Зростання цін на сировину і комплектуючі (особливо імпортного виробництва через постійну зміну курсу валют), зниження купівельної спроможності та інші фактори змушують шукати нові шляхи розвитку і «утримання на плаву» підприємства. У зв'язку з цим підприємствам необхідно приділяти більше уваги як оперативним, так і націленим на перспективу антикризовим заходам.

Хоча криза – це перш за все загроза, вона також може свідчити про необхідність змін. І бізнес може навіть поліпшити свої позиції. При стресових ситуаціях може виникнути можливість отримання вигоди з невдач, втрат та помилок. Цей підхід передбачає не протистояння “шоків” для збереження статусу, а поліпшення і переведення бізнесу на новий рівень.

За часів кризових нелінійних періодів частіше виникають вікна можливостей, тому сучасні непрості процеси в країні і світі можуть грати роль не перешкод, а мотиваторів розвитку.

Наприклад, результатом Великої депресії в США стало створення Федеральної корпорації страхування депозитів, а також скасування прив'язки американського долара до реальних активів. У 2008-2010 рр. США створили цілий ряд змін законодавства в сфері підтримки фінансової системи, стимулювання попиту населення. У масштабах країни використання нововведень не шкодить виходу з економічної кризи, а абсолютно точно сприяє виходу з неї. Відомі приклади, коли під час Великої депресії створювалися найважливіші технологічні новинки. Саме в ці роки форсовано розвивалася хімія полімерів. В 1935 року в лабораторії Карозерса був отриманий нейлон, а в 1938 р. фірма «Дюпон» тріумфально вивела його на ринок (за один день цього року було продано більше 5 млн. пар нейлонових панчох).

Як свідчить досвід зарубіжних компаній, фінансові кошти, спрямовані на розробку нових технологій і продуктів в період кризи, дають